

[Miljøministeren]

aler over i skov? Det er selvfølgelig en vurdering, man kan tage frem. Var det ikke bedre at afvente ordningen? Det har jeg været inde på. Men hvis vi skal tage disse forhold ind, eksempelvis om vi skal lade være med at foretage os noget nu, fordi vi måske kan lade det gå over i skov, eller om vi skal afvente recipientkvalitetsplanlægningen, som hr. Leif Hermann også er inde på, så må jeg nok sige: hvad vil der så ske i mellemtiden? Skal denne ordning forlænges? Det var hr. Leif Hermann også inde på. Ja men så er det netop, at vi mister den kontrol, som er nødvendig. Så er den frivillige ordning stadig gældende, og vi løber ustandselig den risiko at få store områder forurenet med okker.

Jeg forstod på fru Lone Dybkjær, at netop problemet med de små brug, som jeg har været inde på, vil spille en afgørende rolle for det radikale venstres stillingtagen, og jeg er helt indstillet på, at vi kigger på det i udvalget.

Hvor meget er der behov for? Hvor stort er ønsket egentlig? Der drænes jo i øjeblikket mellem 10.000 og 12.000 ha pr. år. Det, det drejer sig om her, er et lille hjørne af dette areal, et hjørne, der udgør 3 pct. af det samlede areal, der i øjeblikket drænes. Det er altså et meget beskedent område på 350 ha, men netop et område, hvor vi mener det er alt for farligt ikke at få løst spørgsmålet nu.

Lohmann (S):

Når ministeren siger, at der er en bred vifte af partier herinde, der bakker forslaget op, vil jeg sådan set gerne vide, hvor han har det fra, for så vidt jeg har forstået situationen nu, er det sådan, at det lovforslag, der ligger på bordet, i hvert fald skal ændres væsentligt, for at der er det flertal. Det kan jeg så forstå at ministeren er indforstået med.

Når vi fra socialdemokratiets side peger på og vil være medvirkende til at løse problemet, er det ud fra et miljøhensyn først og fremmest. Vi erkender, at der er et offentligt ansvar for at få det løst, men det kan ikke nytte noget, at vi står i en situation, hvor vi gang på gang godkender, at man sænker vandstanden og så pålægger det offentlige yderligere udgifter. Der er jo andre områder, der er problemer med, uanset om det er landbrug eller vandløb osv. Det er jo netop sådanne områder, man har sager fra, f.eks.

hvor man har sænket grundvandsstanden af hensyn til byggeprojekter, og hvad ved jeg, og hvor de forureninger også er kommet frem.

Det, det drejer sig om for mig og for socialdemokratiet, er at få miljøet rensset, og her mener jeg, at vi skulle begynde med de uledninger, der sker på nuværende tidspunkt, således at vi fik dem ordnet.

Når man opererer med et tal, der hedder 6 mill. kr. i forhold til de 21 mill. kr., styringsgruppen har påpeget, vil jeg gerne vide, hvor langt de slår til. Men der er masser af spørgsmål, vi skal have ordnet, inden i hvert fald vi kan sige ja til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg vil godt lige spørge hr. Lohmann, fordi jeg ikke rigtig kan blive klar over, hvor hr. Lohmann er henne: ved førstebehandlingen af okkerstøtteloven sagde socialdemokratiets ordfører, fru Jytte Hilden, at hvis en landmand kom til at plove til noget uran, så kom det jo op, og så var det ikke landmandens problem at klare den forurening, for det var noget, der var i jorden.

Jeg sagde i min ørdførertale, at okker også er noget, der er i jorden. Det er altså ikke en forurening – hr. Lohmann bliver ved at snakke om forurening – det er okkergener, vi taler om, hr. Lohmann, og okkergener er altså ikke noget, som landmanden skaber.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Lohmann, om ikke hr. Lohmann er enig i grundbegrebet i denne lovgivning, at okkergener ikke er noget, som man kan ligestille med forurening på den måde, at det er noget, som en virksomhed skaber. Det er noget, der findes i jorden, og det er altså noget, der dukker op, når det bliver iltet, selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Jeg vil godt sige til hr. Sønderby, at hvis han havde hørt efter, hvad jeg sagde i sidste omgang, så var vi klar over, at der er et problem, som vi har et samfundsøkonomisk ansvar over for, men dermed at sige, at landmanden skal gå fri. . . Det, jeg har påpeget, er, at det er fremkommet i den styringsgruppe, som fremgår af redegørelsen fra april, at